

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/327/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412213966
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1412213966.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova ul. č. 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 28. januára 2015, č.k. 4C/114/2012-153, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na prerušenie konania zo dňa 23.01.2015 a zamietol návrh; ktorým sa navrhovateľ domáhal vydania rozsudku, ktorým by zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu škody v sume 175,- € a nemajetkovú ujmu v sume 276,16 €; náhradu škody v sume 175,- € a nemajetkovú ujmu v sume 276,16 €; náhradu škody v sume 175,- € a nemajetkovú ujmu v sume 387,24 €; náhradu škody v sume 175,- € a nemajetkovú ujmu v sume 442,56 €; náhradu škody v sume 175,- € a nemajetkovú ujmu v sume 608,52 €; náhradu škody v sume 175,- € a nemajetkovú ujmu v sume 1.770,24 €; náhradu škody v sume 175,- € a nemajetkovú ujmu v sume 995,76 €; náhradu škody v sume 175,- € a nemajetkovú ujmu v sume 995,66 €; náhradu škody v sume 175,- € a nemajetkovú ujmu v sume 1.051,08 €; podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci; v konaniach pôvodne vedených pod sp.zn. 4C 114/2012, 4C 115/2012, 4C 116/2012, 4C 117/2012, 4C 118/2012, 4C 119/2012, 4C 120/2012, 4C 121/2012 a 4C 122/2012, spojených na spoločné konanie uznesením zo dňa 22.02.04.2013 č.k. 4C 114/2012-21; a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 23Er/8011/2008 v prospech navrhovateľa ako oprávneného proti povinnému Z. E., pre vymoženie sumy 27.600,- Sk s príslušenstvom, rozhodol súd o návrhu navrhovateľa na zmenu exekútora; podanom dňa 14.10.2009, až po vyčíslení trov exekúcie pôvodným súdnym exekútorom na výzvu súdu a po zaslaní exekučného spisu konajúcemu súdu dňa 08.12.2009; uznesením zo dňa 16.03.2010. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 23Er/9156/2008 v prospech navrhovateľa ako oprávneného proti povinnému F. Š., pre vymoženie sumy 19.440,- Sk s príslušenstvom, rozhodol súd o návrhu navrhovateľa na zmenu exekútora; podanom dňa 20.07.2009 až po vyčíslení trov exekúcie pôvodným súdnym exekútorom na výzvu súdu a po zaslaní exekučného spisu konajúcemu súdu dňa 19.10.2009; uznesením zo dňa 05.01.2010. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 23Er/8894/2008 v prospech navrhovateľa ako oprávneného proti povinnému Z. K., pre vymoženie sumy 39.360,- Sk s príslušenstvom, rozhodol

súd o návrhu navrhovateľa na zmenu exekútora; podanom dňa 22.02.2010, až po vyčíslení trov exekúcie pôvodným súdnym exekútorom na výzvu súdu a po zaslaní exekučného spisu konajúcemu súdu dňa 23.04.2010; uznesením zo dňa 08.09.2010. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 23Er/2478/2008 v prospech navrhovateľa ako oprávneného proti povinnému K. Š., pre vymoženie sumy 36.160,- Sk s príslušenstvom, rozhodol súd o návrhu navrhovateľa na zmenu exekútora; podanom dňa 22.02.2010, až po vyčíslení trov exekúcie pôvodným súdnym exekútorom na výzvu súdu a po zaslaní exekučného spisu konajúcemu súdu dňa 23.04.2010; uznesením zo dňa 06.11.2010. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 23Er/3016/2008 v prospech navrhovateľa ako oprávneného proti povinnému V.Y. A., pre vymoženie sumy 18.280,- Sk s príslušenstvom, rozhodol súd o návrhu navrhovateľa na zmenu exekútora; podanom dňa 22.02.2010, až po vyčíslení trov exekúcie pôvodným súdnym exekútorom na výzvu súdu a po zaslaní exekučného spisu konajúcemu súdu dňa 07.05.2010; uznesením zo dňa 17.08.2010. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 37Er/1801/2005 v prospech navrhovateľa ako oprávneného proti povinnému F. X., pre vymoženie sumy 12.360,- Sk s príslušenstvom, rozhodol súd o návrhu navrhovateľa na zmenu exekútora; podanom dňa 20.07.2009, až po vyčíslení trov exekúcie pôvodným súdnym exekútorom na výzvu súdu a po zaslaní exekučného spisu konajúcemu súdu dňa 19.10.2009; uznesením zo dňa 26.03.2012. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 37Er/851/2006 v prospech navrhovateľa ako oprávneného proti povinnému Z. Z., pre vymoženie sumy 18.000,- Sk s príslušenstvom, rozhodol súd o návrhu navrhovateľa na zmenu exekútora; podanom dňa 06.10.2010, až po vyčíslení trov exekúcie pôvodným súdnym exekútorom na výzvu súdu a po zaslaní exekučného spisu konajúcemu súdu dňa 22.12.2010; uznesením zo dňa 28.03.2012. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 37Er/1590/2006 v prospech navrhovateľa ako oprávneného proti povinnej L. S., pre vymoženie sumy 5.640,- Sk s príslušenstvom, rozhodol súd o návrhu navrhovateľa na zmenu exekútora; podanom dňa 06.10.2010; uznesením zo dňa 29.03.2012. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 23Er/8148/2008 v prospech navrhovateľa ako oprávneného proti povinnej Z. Z., pre vymoženie sumy 19.920,- Sk s príslušenstvom, rozhodol súd o návrhu navrhovateľa na zmenu exekútora; podanom dňa 06.10.2010, až po vyčíslení trov exekúcie pôvodným súdnym exekútorom na výzvu súdu a po zaslaní exekučného spisu konajúcemu súdu dňa 27.10.2010; uznesením zo dňa 03.05.2012. Takto ustálený skutkový stav veci posúdil po právnej stránke podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, 2, 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, § 3 ods. 1 § 9 ods. 1, 2, 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, zákona č. 514/2003 Z.z., § 44 ods. 7,8 Exekučného poriadku a dospel k záveru, že exekučné súdy rozhodli o návrhu navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty, avšak pri posudzovaní činnosti, resp. nečinnosti exekučného súdu odo dňa doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora do zaslania výzvy pôvodnému súdnemu exekútorovi na vrátenie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie a od vrátenia exekučného spisu do vydania rozhodnutia o zmene exekútora, prihliadol aj na nečinnosť navrhovateľa, ktorý nevyužil žiadny účinný prostriedok nápravy odstrániť údajné prietahy v exekučných konaniach a na základe uvedeného konštatoval, že nemožno automaticky vyvodiť záver, že zo strany exekučného súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, pretože nie každé nedodržanie zákonnej lehoty sa považuje za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR (II.ÚS 57/01, I.ÚS 46/01, I.ÚS 66/02). Ďalej uviedol že súd v konaní o náhradu škody z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, nie je oprávnený zisťovať ani deklarovať porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, keď túto činnosť má v kompetencii ústavný súd SR na základe ústavnej sťažnosti alebo predseda súdu na základe sťažnosti na prietahy, ale súd je povinný vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, príp. z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Navrhovateľ žiadne takéto rozhodnutie ani vybavenie sťažnosti nepredložil, a teda nepreukázal, že by exekučný súd v exekučných konaniach nesprávne úradne postupoval. Nebola teda v konaní preukázaná existencia prvého predpokladu pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej exekučným súdom pri výkone verejnej moci, a to existencia nesprávneho úradného postupu. Navrhovateľ nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy, keď v súvislosti s nerozhodnutím o zmene exekútora v zákonom stanovenej lehote nemohlo dôjsť ku vzniku žiadnej materiálnej škody, pretože pôvodný exekútor mal pokračovať vo vymáhaní pohľadávky. Vzhľadom na nespĺnenie podmienky nesprávneho úradného postupu exekučných súdov nie je splnená ani ďalšia podmienka, a to existencia príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom. Zamietnutie návrhu navrhovateľa na prerušenie konania odôvodnil tým, že nie je daný dôvod na prerušenie konania

podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pretože dospel k záveru, že už zo samotného odôvodnenia jeho návrhu vyplýva, že prejudiciálne otázky, ktoré SR - Ministerstvo spravodlivosti SR navrhla predložiť Súdnemu dvoru EÚ v konaní vedenom na OS Prešov pod sp.zn. 7C 6/2010 majú mať „zásadný význam, pretože pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu“. Poukázal na to, že konanie v tejto právnej veci sa vzťahuje na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu nerozhodnutím o zmene exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote, a nie o škodu vzniknutú úradným postupom pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku. V uvedenom konaní preto nejde o riešenie takej otázky, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu, pretože vecne nesúvisí s konaním v tejto právnej veci. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie dôvodiac tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Namietal, že v dôsledku procesného postupu prvostupňového súdu v prejednávanej veci došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti a porušeniu jeho práva na súdnu ochranu a súd prvého stupňa mu odňal možnosť konať pred súdom, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) pojednávania napriek tomu, že trval na svojej osobnej účasti (resp. právneho zástupcu) na pojednávaní vedenom nestranným sudcom na nestrannom súde, v dôsledku čoho nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a ani k dôkazom, ktoré vykonal a na ktorých založil svoje rozhodnutie, keď vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia napadnutého rozsudku poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Zároveň namietal i porušenie jeho práva na zákonného sudcu, keď súd prvého stupňa vo veci konal a rozhodol napriek tomu, že už v návrhu na začatie konania ho upovedomil o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu; ktorému bola vec pridelená na pojednanie a rozhodnutie; je potrebné z konania vylúčiť, pričom na uvedenom nič nemení ani to, že krajský súd v uvedených skutočnostiach dôvody na vylúčenie sudcu nevzhladol. Poukázal na to, že súd prvého stupňa v súvislosti s majetkovou ujmom analyzoval okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a konštatoval, že napadnutý rozsudok, z ktorého nie je zrejmé, na základe akej úvahy dospel jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu, že mu majetková škoda a nemajetková ujma nevznikla, je potrebné ako nepreskúmateľný zrušiť, a to aj s poukazom na jeho vnútornú rozpornosť, keď prvostupňový súd síce porušenie práva zistil, avšak ho nekonštatoval a na tejto chybe „postavil“ svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. Nesúhlasil so záverom prvostupňového súdu, že v konaní nepreukázal vznik škody, keďže výšku škody, ktorú presne špecifikoval na základe účtovnej agendy, ktorú vzhľadom na ochranu osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií, nebolo možné korešpondenčne predložiť, mienil na pojednávaní preukázať aj predložením znaleckého posudku, ktorého vypracovanie by zabezpečil, avšak prvostupňový súd dokazovanie neprípustne skrátil iba na dôkazy vykonávané ex offo, nepoučil ho podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že vo veci mieni rozhodnúť. Zdôraznil, že všetky problémy, ktoré boli v jeho právnej sfére vyvolané nerešpektovaním zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu, a ktoré jasne a zrozumiteľne opísal v podanom návrhu, svedčia o potrebe nastoliť spravodlivosť poskytnutím finančnej satisfakcie za porušenie práva. Uviedol, že podáva odvolanie aj proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a namietal, že meritórne rozhodnutie súd prvého stupňa vydal predčasne, keď v čase vydania meritórneho rozhodnutia nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Odporca sa v odvolacom konaní nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V posudzovanej veci vykonal súd prvého stupňa všetko dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplataenia náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj na posúdenie opodstatnenosti tvrdení, ktoré uvádzal odporca na svoju obranu (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.) zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. a dospel k správny skutkovým záverom, a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, že v danej veci neboli naplnené zákonné podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom orgánom štátu, pričom na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, 2, 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, § 3 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, zákona č. 514/2003 Z.z., § 44 ods. 7,8 Exekučného poriadku; svoje dôvody, pre ktoré návrhu na navrhovateľa nevyhovel a neprihliadol tak na jeho námietky proti postupu Okresného súdu Malacky a Okresného súdu Bratislava IV v uvedených exekučných konaniach aj dostatočne v súlade s § 157 ods. 2 odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, podstatnými pre právne posúdenie vecí, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania, a preto možno odôvodnenie jeho rozhodnutia považovať za presvedčivé. Obsah odvolania navrhovateľa nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa z hľadiska ním uvádzaných tvrdení v podanom odvolaní, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. V odvolacom konaní tiež nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť jeho rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd sa stotožnil aj s názorom súdu prvého stupňa, že v danom prípade neboli splnené zákonom stanovené podmienky pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru EÚ v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010, keď v uvedenom konaní sa nerieši taká otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu, pričom správne súd prvého stupňa konštatoval, že uvedené konanie nesúvisí s konaním v tejto veci.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď v danej veci zisťoval základné predpoklady vzniku objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú súdom v občianskom súdnom konaní v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého musia byť súčasne splnené tri podmienky, a to:

- 1/ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch,
- 2/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup súdu,
- 3/ príčinná súvislosť medzi škodou (nemajetkovou ujmov) a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že navrhovateľ nepreukázal splnenie všetkých zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď navrhovateľ v konaní nepreukázal vznik škody, nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce vznik skutočnej škody a samotný paušálny výpočet údajných nákladov spojených s uplatnením práv, vyplývajúcich mu z exekučného titulu v predmetnom exekučnom konaní vznik škody nepreukazuje. Na uvedenom závere nemôže nič zmeniť ani argumentácia navrhovateľa, že nemohol pred rozhodnutím súdu z dôvodu ochrany obchodného tajomstva predložiť listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov (a teda aj tvrdenej škody), ktoré mienil predložiť až na pojednávaní; ktorého sa nezúčastnil, keď; navrhovateľ mal od podania návrhu dostatok času a príležitostí predložiť, prípadne aspoň označiť dôkazy na preukázanie vzniku škody.

Vznik objektívnej zodpovednosti štátu za škodu, či nemajetkovú ujmu, okrem nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu a vzniku samotnej škody predpokladá i existenciu príčinnej súvislosti medzi týmto rozhodnutím alebo postupom a vznikom škody.

Prvostupňový súd dospel k správne mu záveru i v tom, že navrhovateľ v preskúmanej veci nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti medzi údajným vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by navrhovateľovi ním tvrdené náklady (vznik ktorých ani nepreukázal) nevznikli, ak by exekučný súd v exekučných konaniach o návrhu na zmenu exekútora rozhodol skôr.

Odvolačný súd sa rovnako stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že navrhovateľ v konaní nepreukázal splnenie predpokladov pre priznanie požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy, keď nepreukázal žiadne konkrétne okolnosti, resp. následky údajného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktoré by jej priznanie umožňovali, resp. odôvodňovali.

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že mu súd prvého stupňa odňal možnosť konať pred súdom tým, že vec prejednal a vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 28.01.2015 v jeho neprítomnosti, odvolací súd ju považuje za nedôvodnú a účelovú, keďže navrhovateľ, resp. jeho právny zástupca, boli na toto pojednávanie riadne predvolaní už v mesiaci november 2014, pojednávania sa nezúčastnili a ani nepožiadali z dôležitého dôvodu o jeho odročenie; pričom o nezaujatosť vec prejednávajúcej zákonnej sudkyne rozhodol Krajský súd v Bratislave; a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady (§ 101 ods. 2 O.s.p.) na prejednanie a rozhodnutie veci na pojednávaní dňa 28.01.2015 v jeho neprítomnosti.

Nedôvodná je tiež odvolacia námietka navrhovateľa, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, keď o námietkach zaujatosti vznesenej navrhovateľom vo všetkých konaniach, ktoré boli spojené na spoločné konanie uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 22.04.2013, bolo rozhodnuté nadriadeným súdom tak, že zákonná sudkyňa JUDr. Jozefína Kráľová nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci.

Súdu prvého stupňa teda nemožno vytknúť žiadne procesné pochybenie ani pochybenie pri skutkovom a právnom posúdení nároku navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava IV a Okresnom súde Malacky, pričom ani v odvolaní navrhovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odlišné právne posúdenie tejto otázky odvolacím súdom. Súd prvého stupňa sa v rámci predmetného konania vypořadal so všetkými relevantnými skutočnosťami uvádzanými v podanom návrhu a svoje rozhodnutie vydal v súlade s platnou právnou úpravou, pričom svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil, a preto ani v tomto smere nemožno námietky navrhovateľa považovať za opodstatnené.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s § 142 ods.1 O.s.p., a úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nepodal v odvolacom konaní návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť mu trovy odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 vety prvej O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.